

ВЕЛИКА ХАРТІЯ УНІВЕРСИТЕТІВ 2020

Преамбула

Велика Хартія Університетів, постаючи декларацією та підтвердженням фундаментальних принципів, на яких має ґрунтуватися місія Університетів, була підписана в 1988 році з нагоди 900-річчя Болонського університету. Першим принципом, проголошеним у Хартії, став принцип незалежності: у своїх дослідницькій і викладацькій діяльності університет повинен мати інтелектуальну й моральну незалежність від політичного впливу та економічних інтересів влади. Другий принцип полягає в тому, що викладання й дослідження повинні бути неподільними, а студенти мають бути залучені до процесу пошуку знань та їх кращого розуміння. Відповідно до третього принципу університет є майданчиком для вільних досліджень і дискусій, що вирізняється своєю відкритістю до діалогу та відмовою від нетерпимості.

Велика Хартія Університетів визнає, що діяльність університетів, які дотримуються цих принципів, може набувати різних форм під впливом культури, географії та історії. Незважаючи на те, що документ є продуктом певного періоду європейського розвитку, він визнає світ як єдину мережу, у якій знання повинні долати культурні кордони для досягнення порозуміння між людьми.

Світ став взаємопов'язаним такою мірою, яку неможливо було уявити на момент ухвалення первинної декларації. Університети поширилися у світі, урізноманітнилися, збільшилися їхні масштаби й місії. Глобально зросла чисельність і багатоманітність як студентів, що прагнуть здобути університетську освіту, так і причини, що спонукають їх до цього, та очікувань їхніх родин і громад. Кількість публікацій значною мірою зростає, тоді, як довіра до академічних кіл знижується через втрату довіри до експертних знань. Під впливом нових технологій швидко змінюються моделі навчання, викладання й дослідження; університети водночас ініціюють ці зміни та реагують на них.

Незважаючи на заявлені зміни, потенціал вищої освіти як позитивного рушія змін і суспільних перетворень зберігається. Принципи, викладені у Великій Хартії Університетів, є так само актуальними сьогодні, як і в 1988 році, і постають необхідною передумовою людського розвитку через дослідження, аналіз та обґрунтовані дії. Істотні зміни, зазначені вище, вимагають від світової академічної спільноти з'ясування відповідальності та зобов'язань, які, за погодженням підписантів, є життєво важливими для університетів усього світу у XXI столітті. Це і є причиною створення нової декларації.

Принципи, Цінності та Обов'язки

Університети визнають свою відповідальність за взаємодію й відповідь на прагнення й виклики світу та спільнот, яким вони служать, щоб принести користь людству та задля сприяння його сталого розвитку.

Інтелектуальна й моральна автономія – це найважливіша ознака кожного університету та передумова для виконання ним своїх обов'язків перед суспільством. Ця незалежність має бути визнана й захищена урядами та суспільством загалом й поставати рішуче відстоюваною самими інституціями.

Для реалізації свого потенціалу університети потребують надійного соціального контракту з громадянським суспільством, що прагне здійснювати освітню й наукову діяльність найвищої якості з дотриманням повною мірою принципу інституційної автономії університету.

Створюючи та поширюючи знання, університети ставлять під сумнів догми й усталені доктрини та заохочують розвиток критичного мислення в усіх студентів і науковців. Академічна свобода є для них джерелом життєвої сили, а відкриті дослідження та діалог – живильною енергією.

Університети беруть на себе зобов'язання викладати та проводити дослідження з дотриманням етичних норм і доброчесності, продукуючи надійні, достовірні та доступні результати.

Університети є значущими для суспільства і мають громадянську відповідальність. Вони є частиною глобальних інституційних освітньо-наукових мереж, що ґрунтуються на спільних джерелах знань і сприяють їх подальшому удосконаленню. Університети також постають невід'ємним складником локальних культур, оскільки мають вирішальне значення для їх майбутнього існування та збагачення. У час, коли університети занурені в глобальні події та пов'язані з ними, вони продовжують всебічно взаємодіяти з місцевими громадами та екосистемами, беручи на себе провідну роль у цих процесах.

Університети є недискримінаційним простором толерантності та поваги, де процвітає різноманіття поглядів і панує інклюзивність, що ґрунтується на принципах рівності та справедливості. Тому вони беруть на себе зобов'язання сприяти рівності та справедливості в усіх аспектах академічного життя, охоплюючи вступ до навчального закладу, прийом на роботу та кар'єрне зростання.

Освіта є невід'ємним правом людини, суспільним благом і має бути доступною для всіх. Університети визнають, що навчання здійснюється протягом усього життя, а вища освіта є одним з етапів цього безперервного процесу. Університети задовольняють потреби різних груп населення на всіх життєвих етапах.

Університети визнають, що окремі особи та спільноти, часто через несправедливий збіг обставин, мають труднощі з отриманням доступу до вищої освіти або з впливом на засоби та зміст академічного навчання. Для реалізації

людського потенціалу скрізь, університети свідомо шукають шляхи сприйняття та взаємодії різних думок і поглядів.

Підписуючи Велику Хартію Університетів 2020, університети заявляють про свою відданість первинній декларації та мають на меті відстоювати і просувати Принципи, Цінності й Обов'язки, викладені вище, задля посилення ролі університетів у збереженні планети, сприянні здоров'ю, процвітанню і просвітництву в усьому світі.

Схвалено Керівною Радою 12 березня 2020 р.

Переклад виконано Донецьким національним університетом імені Василя Стуса, 14 жовтня 2022 р., м. Вінниця, Україна

Translated by Vasyli' Stus Donetsk National University, 14 October 2022, Vinnytsia, Ukraine

Magna Charta Universitatum 2020

Preamble

The Magna Charta Universitatum, a declaration and affirmation of the fundamental principles upon which the mission of universities should be based, was signed in 1988 on the occasion of the 900th anniversary of the University of Bologna. The first principle was independence: research and teaching must be intellectually and morally independent of all political influence and economic interests. The second was that teaching and research should be inseparable, with students engaged in the search for knowledge and greater understanding. The third principle identified the university as a site for free enquiry and debate, distinguished by its openness to dialogue and rejection of intolerance.

The Magna Charta Universitatum recognised that universities upholding these principles could take many forms under the combined influence of culture, geography and history. Despite being explicitly the product of a specific moment in European development the document envisaged a networked world in which knowledge and influence should cross cultural boundaries in the pursuit of human understanding.

The world has since become interconnected in ways unimaginable at the time of the original declaration. Universities have proliferated around the globe, dramatically increasing in variety as well as scope and mission. Globally the number and diversity of students seeking a university education has increased, as have their reasons for doing so and the expectations of their families and communities. The number of publications has increased enormously while trust in academia is being eroded by a loss of confidence in expertise. In the sway of new technologies, modes of learning, teaching and research are changing rapidly; universities are both leading and responding to these developments.

Despite these changes, the potential of higher education to be a positive agent of change and social transformation endures. The principles laid out in the Magna Charta Universitatum are as valid today as they were in 1988, and they are the necessary precondition for human advancement through enquiry, analysis and sound action. The dramatic changes outlined above require the global academy to identify responsibilities and commitments that the signatories agree are vital to universities around the world in the Twenty-First Century. That is the reason for this new declaration.

Principles, Values and Responsibilities

Universities acknowledge that they have a responsibility to engage with and respond to the aspirations and challenges of the world and to the communities they serve, to benefit humanity and contribute to sustainability.

Intellectual and moral autonomy is the hallmark of any university and a precondition for the fulfilment of its responsibilities to society. That independence needs to be recognised and protected by governments and society at large, and defended vigorously by institutions themselves.

To fulfil their potential, universities require a reliable social contract with civil society, one which supports pursuit of the highest possible quality of academic work, with full respect for institutional autonomy.

As they create and disseminate knowledge, universities question dogmas and established doctrines and encourage critical thinking in all students and scholars. Academic freedom is their lifeblood; open enquiry and dialogue their nourishment.

Universities embrace their duty to teach and undertake research ethically and with integrity, producing reliable, trustworthy and accessible results.

Universities have a civic role and responsibility. They are part of global, collegial networks of scientific enquiry and scholarship, building on shared bodies of knowledge and contributing to their further development. They also are embedded in local cultures and crucially relevant to their future and enrichment. While they are immersed in and connected with global developments, they engage fully with and assume leading roles in local communities and ecosystems.

Universities are non-discriminatory spaces of tolerance and respect where diversity of perspectives flourishes and where inclusivity, anchored in principles of equity and fairness, prevails. They therefore commit themselves to advance equity and fairness in all aspects of academic life including admissions, hiring and promotion practices.

Education is a human right, a public good, and should be available to all. Universities recognise that learning is a lifelong activity with tertiary education as one part of a continuum. Within that one part, universities serve diverse learners at all stages of their lives.

Universities acknowledge that individuals and communities, often due to inequitable circumstances, have difficulty gaining access to higher education or influencing the

modes and matter of academic study. To realise human potential everywhere, universities deliberately seek ways to welcome and engage with diverse voices and perspectives.

By signing the Magna Charta Universitatum 2020 universities declare their commitment to the original declaration and to upholding and advancing the Principles, Values and Responsibilities stated above, to strengthen the role of universities in the preservation of the planet and promoting health, prosperity, and enlightenment around the world.

Approved by the Governing Council 12 March 2020